

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Educația unui geniu al răului

de Gerhard Lauck

Partea 8

Formarea ofițerilor

Formarea tinerilor ofițeri promițători a devenit ulterior una dintre cele mai importante și mai satisfăcătoare sarcini ale mele. Acești "tineri" aveau deja multă experiență. Se dovediseră pe ei înșiși. Acum, noi le ridicăm nivelul de pregătire la un nivel superior.

Într-o zi vor trebui să fie *mai buni decât suntem noi acum!* - Pentru că și inamicul va deveni mai bun în timp.

Această pregătire a avut loc adesea în timpul unei misiuni subterane reale. "Sub foc real", ca să spunem așa.

Iată câteva dintre tehnicile mele de predare:

Oprește-te! Ascultați! Învățați!

În mijlocul activității agitate și a conversațiilor grăbite, mă opresc brusc. Mă întorc spre cursant, îl privesc în ochi și îi spun: ***Oprește-te! Notează asta! Țineți minte acest lucru! Vă voi explica mai târziu! Referință XYZ.*** Apoi fac sau spun ceva *aparent banal, poate chiar de-a dreptul stupid!*

Fac acest lucru de mai multe ori în următoarele zile sau chiar săptămâni.

Până în acest moment, am început deja să conectez cel puțin o parte dintre puncte pentru el. Începe să vadă un tipar. Există o metodă în nebunia mea. Iar această nebunie face parte dintr-un plan mai mare.

Îți amintești când am făcut [orice] și i-am dat numele de referință XYZ. Acesta este motivul pentru care am făcut-o. Prevăzusem această posibilitate, chiar dacă atunci părea foarte îndepărtată, și am luat în mod deliberat această acțiune specifică ca măsură de precauție. NU a fost doar o coincidență sau un accident.

Acest tip de demonstrație s-a dovedit a fi o tehnică de antrenament foarte eficientă!

Era infinit superioară "întrebării capcană", în care elevul trebuie să ghicească ce răspuns "vrea profesorul".

Evident, nu puteam ști viitorul! Acesta nu a fost un meci "aranjat". Faptul că am făcut atâta caz de acțiunea specifică în cauză încă de la momentul respectiv - și anume înainte de a fi putut prevedea că se va întâmpla acest lucru sau acel lucru - a dovedit că nu am inventat pur și simplu totul după aceea doar pentru a "părea inteligent".

Acest lucru a dus cu adevărat punctul de vedere acasă. A demonstrat în mod dramatic importanța punctului. Și a făcut să fie foarte ușor de reținut.

Până la o creștătură

De asemenea, am subliniat în mod constant variabilele și am evaluat - și mai târziu am reevaluat - amploarea lor.

Aș spune ceva de genul acesta:

Să ne gândim la posibilele ramificații ale acestei noi informații... Factorul de risc potențial A este acum mai mare. Mai devreme era de mărimea unui bob de mazăre. Acum este de mărimea unei bile. Nu va deveni periculos până când nu va atinge dimensiunea unei mingi de baschet. Nu este încă periculos, dar crește. Trebuie să o urmărim.

Mai târziu aș putea spune același lucru, dar să înlocuiesc *mazărea* cu o *bilă*... și *bila* cu o *minge de golf*. Apoi aș adăuga: "Tocmai a crescut cu o *treaptă*".

Sau, dacă era acum de mărimea unei *mingi de baseball*, că a crescut cu *trei trepte*.

Whoppers

Folosesc adesea exemple care implică *exagerări uriașe*. Motivele includ:
În primul rând, acest lucru *clarifică* foarte *bine* ideea.
În al doilea rând, acest lucru dramatizează *importanța* punctului.
În al treilea rând, acest lucru face evident faptul că exemplul *NU trebuie luat literal*.

Notă: Acest lucru poate avea chiar și ramificații *juridice*. De exemplu, dacă sunt citat în afara contextului într-o sală de judecată.

Acest lucru este mai important decât își dă seama o persoană obișnuită. Știu acest lucru din propria experiență.

Procurorul districtual: *Onorată instanță, acuzatul este un monstru atât de însetat de sânge încât a amenințat chiar că-și va pune dușmanii să fie fierți în ulei!*

Avocat al apărării: *Obiectez! Acest lucru este scos din context. Următoarea propoziție a fost Și blocați pe o insulă pustie cu soacra lor timp de șase luni!"*

În al patrulea rând, acest umor ajută la *ușurarea lucrurilor* și la scăderea nivelului de stres.

În al cincilea rând, face pur și simplu parte din *stilul meu*. "Subansamblul meu de nebunie", ca să zic așa.

Exemplul este urmat de o indicație privind amplitudinea exagerării. Există trei niveluri:

Nivelul unu

Am spus: *Bineînțeles, este o exagerare!*

(Da, este evident că acest lucru este imposibil!)

Nivelul doi

Am spus: *Exagerez PUȚIN, dar NU ATÂT DE MULT pe cât probabil credeți voi!*

(Există o posibilitate **îndepărtată**.)

Nivelul trei

Am spus: *Exagerez PUȚIN, dar NUMAI AȘA DE MULT pe cât probabil credeți!*

(Aceasta este o posibilitate **certă**.)

Aceste trei niveluri corespund uneori celor 5%, 50%, 95% utilizate în "teoria jocurilor". Acest lucru este foarte util în planificarea strategică, unde există multe variabile necunoscute în joc.

Chiar și un detaliu aparent minor poate înclina balanța. Acest lucru poate duce la

o schimbare bruscă și radicală de curs.

Adversarul

Infiltrarea poliției

Regimurile represive au un dezavantaj. Nu știu ce gândesc cu *adevărat oamenii*, pentru că oamenilor le este frică să o spună deschis. Acest lucru este valabil și pentru oficialii guvernamentali. Chiar și pentru polițiști.

Poliția are o muncă grea! Își riscă viața pentru a proteja cetățenii cinstiți de infractori.

Imaginați-vă cum se simte un polițist, când este scos dintr-un caz penal doar pentru a face o razie sau a aresta dizidenții non-violenți?

Imaginați-vă cum se simte, când vede un criminal înrăit eliberat tehnic... și apoi vede un disident non-violent condamnat doar pentru că judecătorul a *întinat* - sau chiar a *ignorat* (!) - legea?

Sau o "crimă de gândire" este pedepsită mai aspru decât o crimă violentă?

Sau un infractor iese din închisoare mai devreme prin eliberare condiționată, în timp ce un disident trebuie aproape întotdeauna să-și ispășească întreaga pedeapsă?

Lăsând la o parte ideologia, acesta este unul dintre motivele pentru care mulți polițiști închid cel puțin ochii.

Întotdeauna este greu să păstrezi un secret. Mai ales dacă mulți oameni îl știu. Dar este și mai greu în *acest mediu*.

Prin urmare, operațiunile de amploare împotriva noastră eșuează inevitabil. Este nevoie doar de o singură persoană pentru a ne avertiza. Acest lucru este ușor de făcut fără riscuri.

Cele mai mari raiduri în masă de care îmi amintesc au avut loc în timp ce eram în Europa. Mass-media a salutat raidurile ca pe o victorie uriașă a poliției. Mai târziu am avut acces la dosarele guvernamentale reale. Cantitatea de material confiscat a fost infimă în comparație cu producția noastră anuală.

În plus, chiar și puținele persoane condamnate au primit doar amenzi. NU au făcut deloc închisoare!

Am comentat la momentul respectiv:

Aș fi bucuros să trimit o parte din fiecare serie de producție direct la sediul poliției politice. Acest lucru ar economisi banii contribuabililor. Aș lăsa chiar și poliția să intercepteze o parte MAI MARE din transporturile noastre decât o face

acum. În schimb, le cer pur și simplu să facă un mare tam-tam despre marea lor victorie după fiecare livrare. Publicitatea rezultată valorează mult mai mult decât costul materialului sacrificat.

Mi s-a spus că ceva asemănător este deja o practică obișnuită pentru traficanții de droguri la scară largă.

* * * * *

În timp ce se afla în vizită la un prieten într-un oraș de mărime medie, s-a auzit o bătaie la ușă. Un prieten de-al său a intrat și a luat loc în fața mea.

Mai întâi, prietenul meu mi-a făcut cunoștință cu celălalt bărbat. Era șeful poliției locale. Apoi m-a prezentat pe mine.

Acest șef de poliție a știut imediat cine sunt. A sărit de pe scaun atât de repede încât m-a speriat. Apoi mi-a strâns mâna din toată inima și a exclamat: *Este o onoare să vă cunosc!*

Mentalitatea polițienească

Un prieten de-al meu, Wally, a dezertat din Blocul de Est, unde fusese ofițer de poliție. Tatăl său fusese general în poliție. Mi-a relatat povestea tatălui său astfel.

În perioada dintre cele două războaie mondiale, tatăl său a fost polițist într-un regim democratic.

Când germanii i-au ocupat țara, i-au pus două întrebări:

În primul rând, vreți să rămâneți polițist?

Răspunsul său a fost da.

În al doilea rând, te vei supune ordinelor?

Din nou, răspunsul său a fost da.

A rămas polițist în timpul ocupației germane.

Când au venit rușii, i-au pus aceleași două întrebări. Iar el a dat aceleași două răspunsuri.

A rămas polițist. În cele din urmă, a ajuns la rangul de general în poliție!

Nu-mi amintesc dacă a fost sau nu în "poliția judiciară" sau în "poliția politică". Acest lucru poate părea ciudat, dar nu cred că face o mare diferență.

Un alt prieten de-al meu s-a plâns că a întâlnit aceiași agenți de poliție politică în trei regimuri ulterioare. În ciuda faptului că toate cele trei regimuri erau de o factură ideologică total diferită și reciproc ostilă! (Republica de la Weimar, cel de-al Treilea Reich și așa-numita Republică Federală Germană).

Din nou, acest lucru poate părea ciudat, mai ales pentru americani. Dar merită să Țineți cont de ea.

Aceiași polițiști care au apărut cândva Constituția Statelor Unite ar putea într-o zi să asculte ordinele unui guvern care "apără democrația" aruncând criticii și dizidenții în închisoare!

Acest lucru s-a întâmplat deja atât în Europa de Est, cât și în Europa de Vest. S-ar putea întâmpla și în America.

* * * * *

Pe de altă parte, am asistat odată la următoarea scenă. Același est-european și un alt bărbat, un central-european, ambii cu accente evidente, stăteau la o masă într-un restaurant. Discutau despre arme. Un american care stătea la aceeași masă a fost stârnit de acest lucru. S-a întrebat la ce se gândeau oamenii de la mesele din jur.

Dar s-a răzbunat. Europeanii au întrebat despre recolta vinurilor înainte de a face selecția. Când chelnerița s-a întors spre el, acesta a spus că vrea lapte. Dar avea o întrebare: *Domnișoară, puteți să-mi spuneți, vă rog, care este anul de recoltă al laptelui?*

* * * * *

Acest american a avut și el o experiență pe jumătate amuzantă, pe jumătate cruntă, în timpul unui festin de Ziua Recunoștinței.

Un fost polițist auxiliar din Europa de Est a descris câteva dintre lucrurile la care a fost martor direct. Printre acestea se numărau și oase umane împrăștiate pe o cale ferată. Rezultatul canibalismului.

Americanul și-a pierdut pofta de mâncare.

* * * * *

Mulți est-europeni mai în vârstă pur și simplu nu ar discuta nimic sensibil într-o încăpere cu un telefon. Chiar dacă era pe receptor. Adolescenții lor născuți în America râdeau de acest lucru. Ani mai târziu, aceiași copii, acum de vârstă mijlocie, au aflat că este într-adevăr posibil să ascuți chiar dacă telefonul este pe receptor!

"Războiul politic limitat"

În primul rând: Am apelat la guvern.

Tot ce cerem este libertatea. Libertatea de exprimare. Libertatea de întrunire. Libertatea de a ne forma propriile partide și de a participa la procesul democratic. Dacă oamenii vor să ne voteze, atunci ar trebui să poată face acest lucru. Dacă nu vor să voteze pentru noi, nu sunt obligați să o facă.

Spuneți că ne scoateți în afara legii, deoarece suntem o amenințare la adresa democrației."TU ești o amenințare la adresa democrației!!!

Dacă încercăm să lucrăm legal în cadrul legilor"voastre ambigue, pur și simplu ne interziceți organizațiile. Dacă lucrăm în clandestinitate, suntem deja ilegal"din start. Ne confruntăm cu sancțiuni mai dure, dar suntem mai greu de găsit.

Chiar dacă suntem forțați să ne ascundem în subteran, ne limităm la rezistența non-violentă. Nu dorim să facem rău nimănui. Vrem să convingem oamenii, nu să -i ucidem. De asemenea, nu vrem să vă oferim scuza terorismului."Dar voi ne catalogați oricum drept teroristi,"chiar și atunci când propria voastră poliție confirmă că acest lucru nu este adevărat!

Suntem hotărâți să rămânem non-violenți. Dar este evident că, pe măsură ce opresiunea crește, tot mai mulți indivizi vor acționa pe cont propriu din pură disperare. - VOI sunteți cauza, nu noi! De fapt, noi descurajăm terorismul, atât pentru că oferim o alternativă non-violentă, cât și pentru că ne folosim influența pentru a îndemna la reținere!

Dacă vom obține libertatea, vom respecta cu plăcere regulile democrației."

Dacă vom câștiga puterea printr-o revoluție non-violentă, le vom oferi foștilor noștri adversari o imunitate generoasă.

Dacă într-o zi opresiunea voastră va declanșa o revoltă armată, atunci toate pariurile sunt anulate! Nimeni nu mai are niciun control atunci!

Suntem dispuși să murim pentru cauza noastră. Și voi sunteți?

Câți dintre angajații TĂI sunt dispuși să moară pentru regimul tău?

Câți dintre așa-zii voștri lideri?

Știam că guvernul nu ne va da libertatea fără luptă. Pur și simplu, făceam tot ce ne stătea în putință pentru ca acest conflict să fie unul *non-violent*.

În al doilea rând: am informat oficialii guvernamentali ca persoane fizice.

Există trei tipuri de funcționari guvernamentali:

În primul rând, cei care sunt, să spunem, mai puțin entuziaști și minuțioși. Evident, acești funcționari rezonabili nu au de ce să se teamă de noi.

În al doilea rând, cei care sunt conștiincioși, dar nu excesivi. Acești oficiali care respectă regulile nu au de ce să se teamă de noi.

În al treilea rând, cei care sunt de-a dreptul excesivi. Acești zeloți nu vor fi uitați. Ei vor fi judecați. Cu excepția cazului în care vom acorda o amnistie generală, probabil în schimbul unor concesiuni din partea guvernului.

În general, un funcționar are o anumită *marjă de manevră*. Trebuie să ne străduim să evaluăm cu exactitate acest lucru și să acționăm în consecință. Dacă cerem *prea mult*, acesta nu se poate conforma și este forțat să intre într-un impas. Trebuie să ne străduim întotdeauna să *slăbim*, nu să strângem, legăturile dintre funcționarul individual și guvern.

Am avut ocazional o discuție sinceră, de la inimă la inimă, cu un funcționar guvernamental, față în față.

De multe ori, am reușit să găsim o soluție rezonabilă și reciproc acceptabilă la o problemă.

Alteori, fața i se făcea albă...

Aceste ocazii au fost rare. De obicei, riscul de a se întoarce împotriva lor și de a se ajunge la o escaladare potențial gravă era prea mare. *Consolidarea pozitivă este, în general, cea mai bună soluție. Chiar și întărirea negativă este obținută mai sigur prin umor.*

Informatori ai poliției

Când am avut acces la dosare guvernamentale extinse privind informatorii poliției, am fost uimit de cât de jalnice erau acestea, atât ca număr, cât și ca calitate.

Unul dintre ei pretindea că este prietenul meu apropiat. Descrierea pe care a făcut-o despre aspectul meu fizic a fost foarte greșită! Cu toate acestea, a reușit să-și încaseze salariul de informator timp de peste un an. A obținut chiar și plata de către guvern a mai multor călătorii în țări străine!

Ocazional, identitatea unui informator este dezvăluită printr-o simplă gafă birocratică. Acest lucru este de înțeles. Hârțogăraia este uneori atât de voluminoasă încât aproape că este nevoie să fii închis într-o celulă timp de cel puțin câteva săptămâni pentru a o citi pe toată!

Din fericire, m-am bucurat de o astfel de oportunitate! Am avut destul timp să studiez în amănunt dosarele extinse ale unui caz important care îmi era foarte drag. Numai informațiile ar fi meritat, să zicem, un an din viața mea. Ca să nu mai vorbim de bucuria pură și de râsete!

